

in nageljni, dišeči rožmarin in otožni roženkravt. Saj so ravno cvetlice na oknih najlepši okras hiše, ki upliva tako blagodejno na naše oko in srce.

Pozabiti ne smemo na okenske zavese. Ne mislim onih velikih zavese, kakor se jih ima v mestnih hišah. Take velike, vse zakrivajoče zavese ne sodijo v največ slučajih na mala okna kmetijske hiše. Ovirale bi dostop zraku in svetlobi. Na mestu so le zavese, ki se rabijo samo zvečer, da zabranijo ne poklicanim osebam, ki oprezujejo naokrog, opazovanje v hišo. Marsikdo poroča: Pri nas se ne godi ničesar, kar bi morali skrivati in torej zavese ne rabimo. Res je to. Poštenim ljudem je pogled prost, ali za potepuhe in malopridneže, ki se žalibog najdejo povsod, so pa zavese res potrebne. Že marsikateri hudobnež je le preveč dobro nameril svoje smrtonosno orožje iz temne noči skozi nezastrito okno in pogodil v maščevanju ali zlobi — svojo žrtev.

Metla!

— Ali tudi pometati se je treba naučiti pravilno, našemu zdravju in hišni opremi v korist in ne v škodo. Pri pometanju se nikakor ne smejo namazati vse noge stolov, miz in druga oprema z metlo. Zato premestimo pred pometanjem stole in klopi na varno. Nikdar se ne sme dvigati prah, ki se vleže na pohištvo in imamo z odstranjevanjem prahu delo le še pomnoženo. Najhujše je pa to, da mi vdihavamo s tem prahom vso nesnago, kužne bolezenske kali in se tako izpostavljamu nevarnosti obolenja. Le pomislite, kaj vse nesnage prinesejo ljudje, mačke in psi na svojih podplatih iz ceste. Posušeni pljunki z nebrot bacili so v tem prahu, ki se dviga pri napačnem pometanju ter silijo v usta in nos. Suho pometanje je v vsakem oziru neumestno in skrajno škodljivo. Za tla, ki niso preveč smetna in prašna, zadostuje, da omočimo metlo v čisti vodi ped visoko, jo dobro otresemo ter pometamo previdno, začenši v najoddaljenem ko-

tu proti sredini sobe in nato proti vratom, kjer naložimo kupček smeti na smetišnico. Smeti zbrcati prego praga iz sobe v sobo, v vežo in potem na dvorišče, je neumestno in ne priča o delavnosti in redoljubnosti gospodinje.

Za umazana in prašna tla je pa najbolj priporočljivo pometanje z mokro žagovino. Le-to se o priliki zbere in jo hrani na suhem, pred mačkami varnem prostoru. Sprti obrosimo par pesti žagovine z vodo v toliko, da ne kaplja od nje, jo raztrosimo po sobi in nato pometamo z mokro metlo. Mokra žagovina pobere in veže nase ves prah, ki se tako ne more dvigati in zaprašiti opreme. Tako pometanje je boljše, kakor ono, ko poškopimo tla z vodo in nato pometamo s suho metlo. Voda, ki pade na tla, se pomeša s prahom v blato, katerega ne moremo docela odstraniti z metlo. Voda se posuši, prah pa ostane na tleh v obliki grdih madežev, ki pri pometanju z mokro žagovino izostanejo, seveda že žagovina ni preveč mokra.

Med pometanjem pustimo okna ter vrata sobe zaprta, da ne nastane preprih, ki dviguje prah, in tudi zdravju preprih ni nikdar koristen. Prezračimo pa sobo pred in po pometanju, in to prav temeljito. Čim več ljudi se zbira v sobi, tem bolj je potrebna zračenja. Ne bojte se svežega, če tudi hladnega zraka, češ, sedaj bo pa treba več kuriva. Slab in porabljen zrak se namreč ne ogreje tako hitro kakor svež, torej imamo pri dobrem zračenju dvojno korist: sveži in zdravju koristni zrak in hitrejšo ogrevanje prostora.

Po končanem pometanju in zračenju še pobrišimo prah, ki se kolikor toliko nabere na opravi. To delo opravimo z mehko krpo, katero otresemo večkrat zunaj na prostem. Prah brišemo vedno od vrha navzdol. Pozabiti ne smemo na noben predmet: slike, okenske police, stenske police, vrata in vso drugo opremo.

Od časa do časa, vsaj pa vsak mesec enkrat, očistimo šipe na oknih.

Vsa ta dela, posebno pa temeljito tedensko čiščenje, opravimo takrat, ko je gospodar in družina zaposlena zunaj na delu. Ničesar ne počene moške tako lahko iz hiše, kakor občutek, da so na potu in večno zadiranje gospodinje: ne hodi mi po zribanih tleh, ker jih zamažeš, ni vabljev za ostanek doma. Kolikokrat povzroči tako delo ob nepravem času po eni pikri besedi — kreg in beg moških iz hiše v gostilno ali slabo družbo in saj same veste, kako je z medvedom, ko je okusil enkrat med.

Prava gospodinja bo z vsemi sredstvi in svojimi lepimi čednostmi, predvsem s snažnostjo, redoljubnostjo ter ljubeznivostjo skrbela za to, da bode dom res pravi dom vsej družini in izba prostor, kjer najde vsak svoj kotiček za delo, jelo, razvedrilo in zabavo, za odpočitek po delu, kjer se čuti vsak zadovoljen in srečen ter je deležen bla goslova lepega družinskega življenja.

Štirimesečni tečaj na Mladiki-Ptuj. S 1. marcem t. l. se prične na imenovani gospodinjski šoli »Mladika« šolskih sester štirimesečni tečaj. Udeležen kam se bo nudila izobrazba v gospodinjstvu, zlasti v kuhinju in šivanju. Prijave sprejema in druge podatke nudi zavod šolskih sester v Ptujju »Mladika«.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 31. januarja so pripeljali speharji na 100 vozeh 332 komadov zaklanih svinj, 3 teleta in 1 govedo. Kmetje 12 voz krompirja, 1 čebule, 5 sena, 3 otave in 4 slame. Svinjsko meso je bilo po 10 do 22 Din, špeh 14 do 16, krompir 0,75 do 1,50, čebula 2,50, seno 75 do 80, otava 70 do 75, slama 55 do 60. Pšenica 2, ječmen 1,25 do 1,50, oves 1,25 do 1,50, koruza 1,50 do 1,75, ajda 1,50, ajdovo pšeno 4,50 do 5, pros 2,50, fižol 2 do 2,50. Kokoš 30 do 45, piščanec 35 do 95, raca 30 do 40, gos 60 do 80, puran 60 do 110. Česen 15. Jabolka 3,50, suhe slive

Januš Golec:

Guzaj.

A ni šlo! Kri nedolžnega je upila do neba! Kakor Kajna tudi Guzaja ni nikdo zgrabil, ga ne ubil, a nebo je začelo z maščevanjem nedolžno preliti krvi z nezanosno grizečimi opominji, da ni stegnil maščevalne roke po krivcu lastnega zavoženega življenja, ampak po čisto nedolžnem očetu osmero nepreskrbljenih otrok! Ko se je poleglo najljutejše iztikanje ter povpraševanje po njegovih zatočiščih, ga je gnalo z neugnano silo na materino srce, o kojega glasu se je hotel prepričati, ali ga morda celo ta proglašala za Kajna.

Dober mesec po uboju se je podal burjastega spomladnega večera na pot proti domu k Sv. Primožu. V objemu gostega večernega mraka je šel preko mosta čez Voglajno in nato po glavni

cesti do podružnice Sv. Ahacija. Od tod je krenil na levo navkreber v gozde, se ognil skrbno bolj obljudene Botričnice in zagledal Sv. Primoža iz šume od leve. Ker je bila že tema, se je upal iz gozda navzdol preko njive do cerkve in za pokopališčnim zidom preko travnika do domače hiše, kjer je brlela leščerba le še zadaj v štibelcu. Medel plamenček mu je oznanil, da je mati še pokoncu in jo bo lahko doklicati brez trkanja ter hrušča. Že je hušnil preko ceste; bil pri oknu in popraskal previdno po šipi s prita-jeno prošnjo: »Mama, odprite, jaz sem!«

Po izbi ter lopi je bilo čuti drsajoče korake. Vežna vrata niso bila niti zapahnjena, ampak le priprta. Mati ga je potegnila za seboj in odvedla v štibelc. Pri zakajenem svitu svetilke na ripsovo olje je pogledal mater in streslo ga je po celem telesu. Poprej krepka ženska postava je bila upognjena, oči udrite globoko, obraz izsušen in ves moker od hudournikov solz, ki so se spu-stili po že izdolbenih strugah po ovenelem licu koj pri pogledu na sina — Kajna! Mati in sin si

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavnice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Čekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

10 do 12. Mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 36, med 12 do 20.

Mariborsko sejmsko poročilo z dne 27. januarja 1931. Prignanih je bilo 13 konj, 16 bikov, 195 volov, 375 krav in 14 telet, skupaj 613 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže 7 do 8 Din, poldebili voli 6.25 do 6.75, plemenski voli 4.50 do 5.00, biki za klanje 7 do 7.50, klavne krave debele 5 do 5.50, krave za klobasarje 2 do 3.25, molzne krave 3.25 do 5, hreje krave 4.25 do 5, mlada živina 7 do 8.50, teleta 7 do 8 Din. Prodanih je bilo 385 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 27, v Italijo 85 komadov.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 30. januarja 1931 je bilo pripeljanih 110 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 7—9 tednov stari komad 125 do 150 Din, 3—4 mesece stari od 250 do 350 Din, 5—7 mesecev stari od 400 do 450 Din, 8—10 mesecev stari 550 do 650 Din, 1 leto stari 900 do 1200 Din, 1 kg žive teže 8 do 10 Din, 1 kg mrtve teže 11 do 12 Din. Prodanih je bilo 62 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 18 do 20 Din, volovsko meso II. vrste 16 do 18 Din, meso od bikov, krav in telic 8 do 14 Din, teufeje meso I. vrste 22 do 35 Din, II. vrste 16 do 20 Din, svinjsko meso sveže 14 do 24 Din.

Knjige.

P. Mavricij Teraš: »Pri studencih zdravja in moči.« Slovenci take ascetične knjige, kakor je ta našega v Rimu živečega kapucinskega patra Teraša do sedaj pač nismo imeli. Že predlanskim nam je isti pisatelj podal zelo lepo in globoko segajočo knjigo »Za visokimi cilji«. A ta je še boljša. Prva daje bolj splošna navodila za bogoljubno življenje, ta pa je vseskozi praktična. Govori o milosti in o virih, iz katerih nam milost v duše priteka, o molitvi, o božji besedi in nje poslušanju, o duhovnem branju, o premišljevanju, o izpraševanju vesti, o spovedi, o sv. maši, o obiskovanju Jezusa v Najsvetejšem zakramentu, o češčenju presv. Srca Jezusovega, o premišljevanju trpljenja Gospodovega, o češčenju Marijinem, angelov varuhov, svetnikov, o dobrem namenu, o dnevnem redu — torej

skoraj o vsem, kar nas vodi k Bogu. Ni to knjiga samo za duhovnike, za vsakogar je, ki hoče zvesto Bogu služiti. — Cena 24 Din, po pošti 2 Din več. Dobi se v Cirilovi knjigarni v Mariboru.

Dr. M. Opeka: »Knjiga postave.« 45 govorov o božjih zapovedih. I. zvezek (15 govorov), Z znano njegovo resnostjo, temeljitostjo in globokostjo je naš najboljši pridigar in homiletični pisatelj v tem zvezku obdelal prvi tri božje zapovedi. Po pravici imenuje tisto jutro na gori Sinaj, ko je Bog dal deset zapovedi, svetovnozgodovinski dogodek. Saj vse naše življenje ravnajo ali bi vsaj naj ravnale zapovedi božje. Dobro poudarja govornik tudi njih socialni pomen. Priporočila Opekova dela ne potrebujejo, ker se sama priporočajo. Knjiga se dobi v knjigarni Cirilove tiskarne v Mariobru in stane 22 Din, po pošti 1.50 Din več.

*

Slučaji navidezne smrti.

Na Angleškem se je pojavila organizacija, kateri načeljuje kraljev zdravnik Tomaž Harder in ki hoče izposlovati pri vladi novi in strožji zakon glede mrtvoogleda. Doseđanji tozadevni predpisi so se izkazali kot nezadostni, da bi bili preprečili pokop le na videz mrtvih. Omenjena organizacija je sestavila statistiko, v kateri navaja 149 slučajev navidezne smrti, ki so vsi natančno dokazani.

V naslednjem hočemo podati iz te statistike par posebno zanimivih slučajev:

Gospa Katarina Boyer v White Haven v Filadelfiji v Združenih državah Severne Amerike je zbolela eno leto po poroki in bila proglašena za mrtvo. Potrdilo smrti je podpisal hišni zdravnik in umrlo so pokopali. Nekaj časa po smrti mlade gospe je izrazil prijatelj napram vdovcu Lum, da je bila najbrž njegova žena živa pokopana. Odprli so grob in so našli nesrečno žrtev z obrazom k zemlji, pokrov krste je bil poškodovan in oblačila mrtvo domnevane razčesana na drobne kose. V Parizu so našli k **ogrebu 19letno**

Laligand. Ko so hoteli spustiti krsto v zemljo, je bilo slišati prtajene klice na odpomoč. Odprli so krsto in oteli deklico baš v zadnjem trenutku najbolj strašne smrti. Deklica je izpovedala, da je znala za vse pogrebne priprave, vendar ni mogla dati nobenega življenjskega znaka.

17letna Angležinja Marija Nova Rest je umrla v indijskem glavnem mestu Kalkuta po zdravniški ugotovitvi na kolero in so jo pokopali na francoskem pokopališču. Deset let za tem so grob prekopali in ugotovili, da je bil pokrov krste odprt in kosti so ležale izven truge. Na videz mrtva je skušala po vzbujenju z vsemi močmi, da bi se odkopala iz groba, a jej rešitev ni uspela.

Baš navedeni vzgledi grozne navidezne smrti opravičujejo zahtevo po strožjem postopanju pri ogledu mrličev.

Krščanska ženska zveza v Mariboru ima v nedeljo dne 8. februarja ob pol petih popoldne v dvorani Prosvetne zveze svoj redni letni občni zbor. Ujudno vabimo vse članice in člane, da se tega občnega zbora udeležijo v prav obilnem številu. — Odbor.

Dornova. Kmetijsko bralno društvo v Dornovi priredi v nedeljo dne 8. februarja popoldne po litanijah v šolski dvorani burko v 3 dejanjih »Davek na samce« z enodejansko šalo »Stotnik in njegov sluga«. Ujudno vabi: odbor.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo pri Sv. Križu priredi v nedeljo dne 15. februarja, popoldne po večernicah, čarobno burko »Lum pacji vagabunde« ali »Zanikarna trojica«. Nove tamburaške in pevske točke. Obilno smeha!

Žiže. Dramatični odsek Katoliškega prosvetnega društva bo v nedeljo dne 8. februarja ob treh popoldne vprizoril v dvorani tukajšnjega Katoliškega društvenega doma lepo narodno igro »Zaklada« in šaljivi prizor »Vedeževalka«. Prijatelji poštene zabave in smeha, pridite!

**Vsak mesec
Din 13:-**

bo plačal vsak kdor hoče
brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo
izhajali vsak mesec
en velezanimiv zvezek

po Din 13:-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila,
Maribor, Koroška 5

nista segla v roke, nista se pozdravila, matrine oči so jokale obsodbo, ker se Šarklove hiše odslej ne bodo držale samo slabe govorice, ampak nedolžna kri, ki kriči proti nebu po maščevanju.

Mučno — a glasno vpijoči molk je prekinil Francuh s poskusom na videz umirjenega opravičila: »Mati, jaz sem moral. Gromska strela, zakaj me ni izpustil!«

Mati se je useknila v predpasnik ter vzdihnila iz globočine: »Ali veš, kaj te čaka za uboj očeta osmerih nepreskrbljenih otrok? Gavge — vislice — in našo hišo ter celo rodbino pa pečat kajnovstva! Oče je že pobegnil od hiše, ni mogel prenesti vednega prežanja žandarjev, ki so čakali noč ter dan na te in naju neznošno mučili s premetavanjem po hiši, na podstrešju in sploh po celi kočariji in z vednim povpraševanjem, da morava znati, kod hodiš in kje se skrivaš. Jaz sama sem se jim ponudila, naj zaprejo ter obesijo mene radi tebe, da bo enkrat konec ter zadoščeno strašnemu zločinu. Pa kaj žandarji, ti so odšli in se vračejo le tu in tam,

a ljudje — sosedge ter sofarani! Žandarji me niso hoteli zapreti mesto tebe; glas ljudske obsodbe me bo držal z devetimi ključavnicami zaklenjeno za vrati te radi tebe za vedno proklete in s človeško krvjo omadeževane kočure. Veš, kaj je mati sina Kajna? Prokleta z noč in dan nemirno vestjo, ker je udarila svet z otrokom, ki je stegnil roko po nedolžni krvi, ki tirja maščevanje iz neba! Vzemi vsaj z moje vesti prokletstvo s tem, da se javiš sam sodišču in to naj obravnava s teboj, sicer ne bodeš smel nikdar med količkaj pošten svet in tudi za vso večnost boš ločen od onih, katere so rodile krščanske matere za večno srečo in ne za — večno prokletstvo!«

Mati je obmolknila, sin jej je zrl celi čas očitkov v oči, solza mu je zapolzela po sicer trdem obrazu in že je odprl usta, da bo prisegel zadoščeno pred Bogom ter oblastjo, ko je nekaj zaropotalo zupaj na dvoriščni strani pred štibelcem, kakor bi se bil nekdo spotaknil v nočni temi. Mati in sin sta se prestrašila, ostrniela za trenutek in že je hropnila majka z obupanostjo